

editorial

LES POLÍTIQUES DE RETALLADA ATEMPTEN CONTRA LA QUALITAT EDUCATIVA

Bufen vents neoliberals a la Unió Europea, a l'Estat espanyol i a les Illes Balears; governs d'ideologies diferents, encara que majoritàriament de dretes, apliquen les mateixes receptes per a afrontar la crisi econòmica, amb uns resultats decebedors, ja que provoquen més atur, tant a l'àmbit privat com al públic. L'empobriment de la classe treballadora i de la ciutadania segueix el ritme i el dictat del totpoderós "mercat". La gran banca i els fons d'inversió del capital financer especulatiu tracten de recuperar una alta taxa de beneficis. Els estats cerquen la manera de pagar el seu deute, de cada vegada amb els interessos més elevats, fins al punt que en el cas de l'Estat espanyol, els partits majoritaris PP i PSOE han pactat i han aprovat una reforma de la Constitució, aquella tan sagrada que era considerada com a intocable, la que no s'havia pogut modificar de cap de les maneres, per exemple, per fer-hi encabir l'Estatut de Catalunya. La reforma constitucional aprovada consagra l'equilibri pressupostari, amb una línia a seguir, aconseguir el dèficit zero. Això és prioritari a la millora dels serveis públics: educació, sanitat, pensions i altres prestacions socials; en definitiva, un cop mortal a l'esquifit estat del benestar.

"...els partits majoritaris PP i PSOE han pactat i han aprovat una reforma de la Constitució, aquella tan sagrada que era considerada com a intocable..."

El Govern central ha fixat un sostre de dèficit públic a les CCAA de l'1,3% del seu PIB i en el cas de les Illes és més del doble, com a conseqüència d'un inequitatiu model de finançament, com ja apuntàvem a l'editorial de la *Pissarra* núm. 138 i on dèiem: "Actualment, l'Estat es queda tres

mil milions d'euros dels nostres impostos, cosa que representa el 15% del nostre PIB, xifra que triplica allò que les lleis alemanyes atorguen als lands alemanys, com a transferència solidària. Tal volta hauríem de començar a reclamar una mena de concert econòmic solidari. Si aquests recursos estiguessin disponibles per al Govern autonòmic, es podria millorar substancialment, malgrat la crisi econòmica, la nostra societat, gaudint de bons serveis públics i drets socials equiparables als estats que han desenvolupat més les polítiques de benestar." Si a això hi afegim un model fiscal regressiu, tant a l'Estat com a la Comunitat, que grava més els treballadors, les treballadores i les classes mitjanes que les grans fortunes i els grans capitals, entendrem que en una època de regressió econòmica s'accentuïn els desequilibris socials i les administracions públiques augmentin el seu deute en haver de fer front a les despeses socials.

"...l'Estat es queda tres mil milions d'euros dels nostres impostos, cosa que representa el 15% del nostre PIB, xifra que triplica allò que les lleis alemanyes atorguen als lands alemanys, com a transferència solidària."

Davant tot això s'ha instaurat la consigna, que sembla esdevindrà "cultura popular", que la sortida de la crisi s'ha de fer a partir de la reducció dràstica dels pressuposts públics, gastar menys i negar-se a ingressar més pujant els impostos als més rics i perseguint de manera activa el frau fiscal. Aquest pensament es comença a traduir en una línia d'actuació que, en el cas de l'educació, provoca retallades en la inversió corresponent i retallades de les plantilles, que afecten

especialment l'alumnat amb dificultats d'aprenentatge. Aquest és el model implantat per Esperanza Aguirre a Madrid, Dolores de Cospedal a Castella – La Manxa i Alberto Núñez Feijoo a Galícia, tres comunitats que tenen majoria absoluta del PP. Pel que fa a l'àmbit de les Illes Balears, rebutjam les amenaces del Govern, presidit per José Ramón Bauzá, que pretén imitar les comunitats citades. S'ha de tenir en compte que el govern del PP no compleix les promeses fetes en la darrera campanya electoral, la prova la podeu trobar a la *Pissarra* anterior, a les respostes del PP en contestar un qüestionari que havíem preparat (aquestes contestacions les trobareu entre les pàgines 30 i 53 de l'esmentada revista núm. 138). Darrerament s'han pres una sèrie de mesures que suposen una minva de la qualitat del nostre sistema educatiu: el programa d'absentisme escolar, la supressió del programa de convivència a alguns dels IES de les Illes, l'endarreriment en el pagament de la dotació econòmica dels centres, la minva dels recursos de personal vigilant, la manca de dotació de professionals en el camp de l'atenció a la diversitat, la supressió de les llicències d'estudis que s'havien atorgat, la desaparició dels ajuts a la formació permanent del professorat, el tancament dels àmbits de negociació, l'anunci de l'increment d'hores lectives a secundària, la no posada en marxa dels cursos de reciclatge de català, l'anunciament de la reforma del Decret de mínims, amb la consegüent ruptura del consens en el model lingüístic del sistema educatiu i el qüestionament de la immersió lingüística, entre molts altres. Totes aquestes mesures tendeixen inexorablement a la degradació de la qualitat educativa de l'ensenyament.

"...línia d'actuació que, en el cas de l'educació, provoca retallades en la inversió corresponent i retallades de les plantilles, que afecten especialment l'alumnat amb dificultats d'aprenentatge."

Si tenim en compte que una de les seves promeses durant la campanya electoral i que haureu pogut llegir era que "nosaltres seguirem fent el que hem fet sempre: complir els acords.", denunciem que ja l'han incomplerta, perquè una de les primeres mesures ha estat anul·lar l'Acord del Consell de Govern de 7 d'abril de 2006, pel qual es ratificava l'acord de la Mesa General de Negociació sobre el desplegament de l'acció sindical. L'actual Govern esmena el que ell mateix ha fet en legislatures anteriors, a més de fer-se acompanyar d'una campanya mediàtica contra les organitzacions sindicals, amb la finalitat de disminuir la força del sindicalisme, perquè no pugui rebutjar les polítiques antisocials.

"...que us n'adoneu de la paradoxa que suposa el fet que ens trobem patint una crisi provocada pels mercats financers i que els governs s'entossudeixin que aquests siguin els que la resolguin..."

S'apropa el 20N i l'STEl-i no farà cap monogràfic sobre les eleccions generals; ara bé, com sempre, hem volgut fer una reflexió sobre les conseqüències, en alguns casos ja duites a terme, nefastes per a l'estat del benestar, si els resultats de les eleccions confirmen el que diuen les enquestes preelectorals. S'ha de tenir en compte que partim de la política, amb una gran orientació neoliberal, efectuada pel PSOE en el darrer tram de la legislatura, i que anirem cap a una política del PP, que es mou per una ideologia que propugna l'afebliment de l'Estat i la desaparició d'aquest com a instrument corrector de les desigualtats socials, ja que confien més en la iniciativa privada i el mercat, que s'ha demostrat que accentuen la misèria i la pobresa. Per acabar, només volem que us n'adoneu de la paradoxa que suposa el fet que ens trobem patint una crisi provocada pels mercats financers i que els governs s'entossudeixin que aquests siguin els que la resolguin, quan només la poden empitjorar.